

Motion till riksdagen 2020/21:2386

av **Gunilla Carlsson och Johan Büser (båda S)**

Utredning av kultursamverkansmodellen

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att överväga att utvärdera kultursamverkansmodellen i sin helhet och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

2011 infördes kultursamverkansmodellen i Sverige för att nationellt fördela statliga medel till kultursektorn. Syftet var att skapa ett ökat utrymme för regionala prioriteringar och variationer. Tidigare hade staten fördelat stödet via Statens kulturråd till kommuner och kulturinstitutioner. Fördelningsmodellen ska precis som tidigare ge befolkningen i landet möjlighet att ta del av ett varierat kulturutbud präglat av förnyelse och kvalitet. Kultursamverkansmodellen ska även främja den kulturella infrastrukturen och regional mångfald samt stödja kulturskapare i att utveckla sitt konstnärskap.

Regioner som ingår i modellen beslutar i samverkan med regionens kommuner och kulturliv hur det statliga bidraget fördelas till regional kulturverksamhet. I våra större städer ligger många stora kulturinstitutioner som kräver en stor finansiering. I vissa fall upplever dessa städer att man missgynnas av modellen, då resurserna slussas via regionen. Syftet med införandet av modellen var att det regionala inflytandet skulle öka samtidigt som ansvars- och rollfördelningen mellan nationell, regional och lokal nivå skulle synliggöras.

Under åren har modellen utvärderats i vissa delar, av Myndigheten för kulturanalys samt av Statskontoret. Förbättringsområden har påtalats, exempelvis har Göteborgs stads kulturnämnd i ett yttrande skrivit ”att dialogen mellan staden och regionen måste förbättras och att staten bör ha en dialog med storstäderna och även kanalisera vissa bidrag direkt genom storstädernas kulturförvaltningar och deras olika institutioner” (Yttrande över betänkandet Konstnär – oavsett villkor SOU 2018:23).

I departementsskrivelse 2017:8 Kultursamverkan för ett Sverige som håller ihop – Framtida inriktningar och utvecklingsmöjligheter för kultursamverkansmodellen görs följande bedömning: Att dialogen med det civila samhället bör utvecklas inom

kultursamverkansmodellen. Det bör ske genom att landstingen vid framtagandet av kulturplaner tydliggör metoderna för och syftet med dialogerna för det civila samhällets aktörer. Dialogen mellan den nationella politiska nivån och den regionala politiska nivån bör formaliseras för att främja en ökad samverkan och möjliggöra en utvecklad dialog om gemensamma politiska prioriteringar. En oberoende aktör föreslås ges i uppdrag att se över hur uppföljningen och utvärderingen av kultursamverkansmodellen kan förbättras. Modellen har varit i kraft i 10 år, och det finns saker som skulle behöva belysas för att förbättras. Därför vill jag att en utredning av kultursamverkansmodellen tillsätts för att utvärdera och förbättra modellen. En utredning som även fokuserar på storstädernas situation med höga kostnader för sina kulturinstitutioner och att man tittar på hur man kan förbättra kommunikation och dialog inom modellen mellan staten, regionerna och kommunerna.

Gunilla Carlsson (S)

Johan Büser (S)